

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 15 / CTE / 26.11.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CTE\15CTE\

Fitxer 15CTE1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 388

Comissió de Transició Ecològica

Sessió 15, dimecres 26 de novembre de 2025

Presidència de l'Il. Sr. Cristòfol Gimeno Iglesias

Sessió 15 de la CTE

La sessió de la Comissió de Transició Ecològica (CTE) s'obre a ****. Presideix Cristòfol Gimeno Iglesias, acompanyat del vicepresident, Dani Cornellà Detrell, i del secretari, Ignasi Prat i Sarri. Assisteix la Mesa el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Manel Ezquerro Tomàs](#), [Conchi Jiménez Cruz](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Joaquim Calatayud Casals](#), [Jordi Munell i Garcia](#) i [Salvador Vergés i Tejero](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#), [Montse Bergés i Saura](#) i [Juli Fernández Olivares](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Eva García Rodríguez](#) i [Jaume Veray Cama](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Mónica Lora Cisquer](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Compareixença de Montserrat Termes, presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, davant la Comissió de Transició Ecològica per a informar sobre els pressupostos de carboni (tram. 357-00701/15).

El president

Vinga, doncs va, bona tarda, diputades, diputats, bona tarda a tothom. Anem a començar aquesta Comissió de Transició Ecològica extraordinària que vam convocar ja fa uns dies i, per tant, em correspon demanar si hi ha alguna substitució.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, en nom del Grup Parlamentari VOX, avui no hi serà la Mónica Lora i hi seré jo en substitució seva, Alberto Tarradas.

Gràcies. El PSC...

Andrea Zapata Alfonso

Sí, bé, estan arribant la resta de companys, però el diputat Guillem Sánchez substituirà el diputat Manel Ezquerro.

El president

Gràcies. Alguna altra substitució? (*Pausa.*) No, no és així?. Bé, doncs, fetes les substitucions, anem a començar. Em correspon també excusar –com ja he comentat, amb el vicepresident de la comissió i amb alguns portaveus i amb el secretari de la comissió–, excuso els diputats i diputades del PP, que s'excusen de l'assistència, però bàsicament perquè no van ser consultats –m'han traslladat–, abans de la convocatòria extraordinària d'aquesta comissió i que manifesten aquesta qüestió que faig...

Fitxer 2

extensiva a tota la comissió, això és el que succeeix. Per tant, excusats ells, ara sí que hi anem.

Compareixença de Montserrat Termes, presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, per a informar sobre els pressupostos de carboni

357-00701/15

L'únic punt de l'ordre del dia és aquesta compareixença de la senyora Montserrat Termes, presidenta de la Comissió d'Experts sobre el Canvi Climàtic, davant de la Comissió de Transició Ecològica, per informar sobre els pressupostos de carboni. Donar la benvinguda a la senyora Montserrat Termes, donar també la benvinguda a la senyora Carme García, que són les persones en representació d'aquesta Comissió d'Experts que ens faran la presentació d'aquesta proposta de pressupostos de carboni per Catalunya.

Com els han explicat com funcionarà, els donarem un temps d'aproximadament de vint minuts. Després els grups parlamentaris tindran un temps per formular preguntes, reflexions o comentaris. Tindran vostès un altre temps de deu minuts per contestar a les preguntes o comentaris que els facin els grups parlamentaris. I si..., encara podrem donar un altre, avui que hi ha només un punt, si hi ha alguna altra qüestió que algun grup vulgui incidir, els hi podran preguntar, i finalment tindran un últim temps de resposta, d'uns cinc minuts aproximadament, per contestar el que hagi pogut quedar aclarit. Per tant, agraïm-los la presència en aquesta comissió de transició ecològica i sense més demora, quan vulguin, tenen la paraula i poden intervenir per aquest temps d'aproximadament de vint minuts.

Moltes gràcies.

(L'exposició de les oradores és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Montserrat Termes Rifé (presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic de Catalunya)

Molt bé, moltes gràcies. En nom del Comitè d'Experts sobre el canvi climàtic, també us dono les gràcies perquè avui ens rebeu aquí per presentar la nostra –la nostra, vull dir, la del Comitè d'Experts–, la proposta de pressupostos de carboni de Catalunya, com podeu veure aquí, és període 21-35.

No sé si abans heu fet una ullada a la llei i ja ho teniu al cap. Sabem que el 21-25, diríem que gairebé ja està exhaurit. Tot i així, el 21-22-23 s'han utilitzat les dades que eren les oficials, el 24-25 també vam voler fer la projecció d'això. Per què? Perquè, degut a la gran quantitat de problemes que vam tenir, això havia d'haver estat presentat l'any 20. Llavors, en no haver-ho fet quan tocava, vam pensar que també havíem de fer aquest primer quinquenni i després el 20-25, 25-30 i 30-35.

Primera cosa, per què som aquí? Som aquí perquè la llei de 10 d'agost, Llei 16 sobre el canvi climàtic, ens diu en l'article 32.1 que el Comitè presenta al Govern i al Parlament les propostes de pressupostos de carboni pels diferents períodes temporals i en fa el seguiment i l'avaluació. Per tant, nosaltres enteníem que havíem de seguir el que deia la llei, com que la llei ens deia..., nosaltres som un òrgan que depenem i hem estat nomenats pel Parlament. Per tant, enteníem que havíem de venir a fer o explicar la nostra proposta sobre aquests pressupostos de carboni. Per això hem sigut insistents a voler venir, perquè enteníem que havia de ser així. I també l'element aquest, que, a més a més, nosaltres haurem de fer el seguiment el dia que s'aprovin i l'avaluació el dia que s'aprovin.

També l'article 32.7 ens diu que hem de presentar anualment al mateix Parlament un informe sobre el grau de compliment dels pressupostos de carboni, entenem, que hagin estat aprovats. Si no es poden incorporar, s'haurà de justificar els motius i se n'haurà d'informar al Parlament. Per tant, per això som aquí.

Segona idea, això aniré molt ràpid, perquè si no em menjaré els vint minuts, és una mica on estem. Diríem que no cal, no cal explicar molt, m'he focalitzat més segurament en els temes de l'estiu, de la calor, tot i que avui segurament també sabem que estem en una temperatura que és molt més baixa de la que ens correspondria. Aquí diríem que hi ha les anomalies des de l'any 90, el vermell ja veieu que aquestes anomalies són recurrents en els diferents anys, aquest any també. Aquest any hi ha hagut rècords de temperatura, també hi ha hagut rècords de nits tropicals, també hi ha hagut rècords de nits roents.

Per tant, diríem que almenys la situació és aquesta, però que a més a més, segons ens diuen des del Servei de Meteorologia de Catalunya, la temperatura mitjana de l'aigua del mar en superfície també ha augmentat, també ha augmentat a un ritme

important en tot el període. Els tres darrers anys han estat dels més càlids del darrer segle i a més a més el tema de l'augment del nivell del mar.

Aquí podria afegir des de les sequeres, que ja les coneixem, fins a les precipitacions, per no dir les tempestes, les danes, etcètera, però és una mica perquè sapiguem on som, sabem que no estem amb el que seria, diríem, la tendència que s'ha tingut des d'almenys fa vint o vint-i-cinc anys enrere, sinó que aquesta tendència sembla que ja ens havien avisat que podia passar, semblava que potser passaria d'aquí uns quants anys, però ha anat molt més ràpid o a nosaltres ens ha costat molt convèncer-nos que, efectivament, la tenim aquí.

Aquí tenim les emissions –les oficials–, de gasos d'efecte hivernacle a Catalunya. Les últimes dades oficials són del 2023, és fins on arriba aquí. El que podem veure aquí és, bé, potser el 2023 ha baixat una mica respecte el 22, però jo per mi el més important és que l'any 90 teníem 38,69 i estem al 2023 i estem a 38,6. És a dir, hem passat tots aquests anys des del 90 al 23 i tornem a estar on érem. Vull dir, hem estat augmentant les emissions i ha hagut de passar molt temps abans, no estar per sota, eh?, sinó estar on érem.

Volia aprofitar aquesta per dir-vos també que és molt important que quan diem el que ha augmentat, el que ha disminuït o el que sigui, la referència és des de l'any 1990, perquè he vist alguns documents que també t'agafen l'any 22, de vegades l'any 2005, llavors hi ha com una mica de barreja de dades. Dius, escolta, però no em vas dir el trenta-u, ara em dius el seixanta-cinc, després el vint-i-vuit? Nosaltres sempre hem agafat en relació amb l'any 1990, que és el que ens diuen els informes del panell de canvi climàtic.

Quins sectors contribueixen més? Dades del 23. El sector del transport és el que contribueix més, el sector industrial és el segon, el tercer, energia. Voldria dir que potser per vosaltres és una qüestió que us pot sorprendre que el sector de l'energia estigui el tercer, i és perquè al sector de l'energia només hi ha la part de la generació d'energia, generació. I la part última de consum d'energia està distribuïda entre els diferents sectors que precisament fan servir aquesta energia, perquè de vegades hi ha algú que li sembla una miqueta estrany.

Llavors, amb aquestes dades, dir-vos això, que qui contribueix d'una manera més important a aquestes emissions és el sector del transport. Per tant, semblaria que hauríem d'esperar que hem de fer un esforç molt important al sector del transport, segon, al sector de la indústria, tercer, en el propi de l'energia, que és bàsicament energies renovables, eficiència energètica, com sabeu. En els altres sectors també la seva aportació és més baixa, però en funció d'aquesta aportació que tenen, segurament l'esforç no haurà de ser tan gran, però està clar que tothom ha de posar el seu gra de sorra, més gran o més petit.

Com nosaltres hem preparat aquests pressupostos de carboni, hi ha uns principis que ens els dona la llei, que són els principis rectors per aquesta proposta de pressupostos de carboni. El primer principi ens diu que hem de contribuir a l'objectiu global de limitar la temperatura, si és possible, a un grau i mig.

Per tant, serien els supòsits que nosaltres hem utilitzat per fer les nostres projeccions. El segon és que ens hem intentat alinear amb els objectius de reducció de les emissions netes de gasos d'efecte hivernacle de la Unió Europea, però també incorporant la proposta del Comitè d'Experts que assessora la Unió Europea i totes les organitzacions de la societat civil, que, com sabeu, recomanen apropar-se a la neutralitat climàtica el 2040. Apropar-se no vol dir que la neutralitat climàtica sigui el 2040, pot ser, em sembla que nosaltres estàvem 89, més o menys, 90, posem 90 per fer una xifra rodona, si us sembla bé.

I el tercer també –i aquest és molt important per nosaltres–, és ser coherent amb la importància de reduir les emissions a curt termini. Per què? Perquè si no comencem, no podem garantir que hi hagi una transició tècnica, econòmica i que sigui socialment viable. Amb tot això, que és el que teniu a l'altre d'una manera més visual, diem nosaltres que, resumint-ho molt, que no es tracta només que hàgim de complir, sinó que ho hem de fer bé, ho hem de fer de manera justa i ho hem de fer a temps. Jo crec que aquests són els tres elements que per nosaltres han estat els més importants.

Amb aquesta qüestió, tot i que no hem de presentar fins 2050, però perquè entengueu, des del 2021 fins al 2050, la nostra proposta ens diu que el brut d'emissions que podríem emetre seria de 482 milions de tones de CO₂ equivalent en

brut. En net, que vol dir un cop li ha restat els embornals i la part del sòl que també absorbeix emissions de CO₂, ens quedaríem amb unes de 362. Aquesta és la nostra proposta, tot i que la proposta que nosaltres avui presentem aquí és fins al 2035. Però sí que hem fet les previsions una mica del que significaria i que per tant vol dir que depenent de com vagin les coses segurament haurem de revisar-ho.

La següent la passo molt ràpid, però sí que m'agradaria dir-vos o fer arribar que darrerament de vegades sentim que bé, que això del grau i mig, que al final ho passarem i que potser no passarà res. Home, res, segur que està clar que això no és neutre i que sembla, amb les últimes dades que hi ha de relaxació en la idea que cal rebaixar com a mínim els combustibles fòssils, més totes les altres accions, podem assolir gairebé els tres graus a final de segle, que això pensem que és un objectiu que no l'hauríem d'assolir.

Però si fos així, els impactes que tindria serien més pobresa, més famílies en situació de pobresa energètica per la situació d'aproximada de preu de l'energia i també les dificultats d'adaptació dels habitatges, perquè generalment sempre són els més vulnerables, tot i que puguin tenir ajudes, que tenen més dificultats d'adaptació. Disrupcions també, poden haver moltes migracions forçades si veritablement arribem a aquests tres graus. Qui no sap si potser alguns dels nostres descendents hauran de migrar? No ho sabem, ens ho podem pensar. També hi ha un cert risc, no un cert, un cert risc molt important de col·lapse econòmic per l'increment del cost dels impactes climàtics. Ja ho hem vist amb el cost de la dana, amb el nombre de morts que ha significat la calor que ha fet tot aquest estiu.

Tot això jo avui no tinc temps de portar-vos-ho, però hi ha evidència. No m'ho estic inventant, hi ha evidència, hi ha dades, hi ha gent que ho ha calculat i ho ha avaluat. També els impactes en els ecosistemes. Per una banda, tot el retrocés de les platges catalanes i tota la disminució del gruix mitjà de la neu als Pirineus, en mitjana de tots els anys, i també les malalties respiratòries i cardiovasculars. Per això també diem que això del canvi climàtic mata, que ens pensem que és molt neutre i hi ha una part important de la població que potser haguera viscut més anys, que potser estava en risc, però que pel tema de les malalties respiratòries i les cardiovasculars a tingut

problemes abans dels que potser hauria tingut si no estiguéssim en la situació que estem.

Per tant, diríem que el nostre objectiu amb els pressupostos de carboni és anar fent com uns esglaons, tampoc han de ser així, no cal que siguin quadrats per dir-ho així, sinó que la tendència ha de ser a la baixa, de manera esglaonada, per arribar al 2050 i intentar, amb net zero, amb neutralitat climàtica, intentar que tots aquests impactes irreversibles puguin tenir lloc. Per tant, nosaltres el que volem és fer-ho, en aquest marc que us deia, de transició justa.

Quina és la situació actual? En la nostra opinió, la situació actual és que anem amb retard i que per tant és urgent actuar. L'any 23, que són les últimes dades que tenim, teníem una mitjana de quaranta i escaig, si recordeu, amb l'última evolució que us he presentat, l'any 23 les nostres emissions del total de Catalunya són de 38,36 milions de tones de CO₂, que hi falta el dos, equivalents. Què significa per càpita? 4,82 tones de CO₂ per càpita. Si ens comparem amb altres països o amb la mitjana espanyola, no vol dir que estiguem malament, però això no és el que hem de mirar, sinó que el que hem de mirar és que inclús que aquestes per càpita baixin.

Per exemple, amb la part del pressupost que quasi estem a punt d'exhaurir, del 21-25, nosaltres el que teníem més o menys previst era de 189,8 milions de tones de CO₂ equivalents. Això ens diu, veurem què passa el 24, però entre el que passi el 24 i el 25 hem d'assolir –si complim això–, aquest cent vuitanta-nou, i ens diu que més o menys les esperables pel 25 serien trenta, per posar un número rodó, trenta, trenta-cinc. Ara estem a trenta-vuit, esperem que el 24 puguem baixar i que el 25 estiguem sobre trenta. Si és així, aquest primer...

Fitxer 3

quinquenni que no ens tocava, però que també l'hem estudiat, aquest primer l'hauríem complert si seguim això.

Quant a tones per càpita, el que significa tot el període, 21-35, tot el període que nosaltres avui expliquem. Si ara només d'un any estem a 4,82, doncs el de tot el període 21-35, quan puguem comptar-lo tot fins al 35, hauríem d'estar a 3,6. Per què

us dic això? Perquè puguem comparar amb el 36-50 que hauríem de ser sobre un 0,7. Per això insistim tant en la necessitat que hem de començar a actuar ja, que anem en retard, que no podem anar pensant que podem anar esperant, perquè és que després aquest esforç per càpita que haurem de demanar serà molt més alt.

I aquí ja teniu la proposta. És el mateix, tant el que hi ha en l'evolució aquesta del gràfic, com el que hi ha en el quadre, és el mateix, però com que no tenia molt clar si ho veuríeu molt bé, he pensat, posa-ho als dos llocs perquè quedi tot molt clar. La primera part, 21-25, és el que us acabo d'explicar, 189,8, sembla que els podem assolir, però és que nosaltres ja vam fer les previsions amb les dades que ja hi havia, més les que ens pensàvem que podria anar. Sembla que potser aquestes les assolirem.

Ara bé, en el segon quinquenni, que és l'important, el 26-30, la nostra proposta és de 133,6 brut. Si aquí traiem els embornals i el que absorbeix el sòl, llavors és el de sota, és el 114,5. I el darrer quinquenni, el 31-35, la nostra proposta és que siguin 79,8 milions de tones de CO₂ equivalents. Per tant, la nostra proposta, com veieu, és que en aquest primer quinquenni, el 26-30, hem de fer un esforç molt important per intentar disminuir també d'una manera important aquestes emissions.

Fixeu-vos, encara que està una mica petitó, però al costat ja hi és una mica més gran, la nostra idea és que el 2030 s'hauria de reduir un quaranta-dos per cent les emissions respecte 1990. Com us he dit abans, sempre us parlaré respecte 1990. El 35, un seixanta-set per cent també respecte al 90. El 40, que és el que dèiem abans, la nostra previsió és un vuitanta-sis per cent. Si finalment la Unió Europea diu que ha de ser el noranta, haurem de revisar.

I el 2050, neutralitat climàtica. És una representació. Hem intentat representar tot el que és l'estoc aquest de cent trenta-tres, però sabem que cada any hauríem d'anar disminuint. Això també ho hem fet per tots els sectors. Hauré de fer-ho molt ràpid, perquè amb els vint minuts no em donava per tot, però teniu la presentació i aquí hi ha el que són les quantitats de cadascuna.

Si mireu el gràfic que queda a la dreta, també el que veiem és que les pendents ens marquen una mica els esforços de cada sector. Si tens una pendent molt important, l'esforç d'aquell sector hauria de ser més alt. I si tens una pendent més plana, com

veiem amb els sectors de baix de tot, la part d'agricultura, per exemple, l'esforç ha de ser molt més baix a la part de serveis. N'hi ha d'haver, però no demanem una baixada tan radical, per dir-ho així, o dràstica, no ho sé. A vegades les paraules s'entenen malament, com demanem per aquests primers sectors en aquesta primera part dels deu anys que avui us presentem.

Quines condicions habilitants hi ha? Doncs per nosaltres –i així hem fet aquests pressupostos–, de l'any 25 al 30, entenem que ens juguem al futur. Si seguim com ara, no assolirem la neutralitat climàtica el 2050. Per tant, insistim que cal actuar i que no hem d'esperar. Que el retard que puguem prendre, hi ha molta gent que diu que perdrem competitivitat, és precisament el retard el que ens farà perdre la competitivitat. Si ens quedem igual, serà un desastre. Llavors segur que la perdrem.

I també augmentar els riscos socials. Per tant, diríem que per nosaltres no podem tornar a perdre cinc anys, 21-25 entenem que una part molt important l'hem perdut. Hem perdut quan segurament l'esforç que demanàriem no seria tan elevat, però com que en aquests cinc anys, 21 i 25, no s'ha estat amb l'objectiu que corresponia, entenem que els hem perdut.

Actuar amb més força, transport, que és el que de manera molt comprimida demanem, expliquem o pensem què és el que ajudaria. Un canvi modal, sobretot cap al transport públic, bàsicament ferrocarril. A la indústria, que ja ha fet molt més del que ens pensem, però li queda, electrificació i modernització. A l'energia, desplegament molt urgent de renovables i lògicament eficiència energètica. I entenem que Europa marca el camí i que el que hem de fer és continuar-lo.

I finalment, una transició des del punt de vista ecosocial que sigui justa. I per això entenem que cal transformar el model econòmic. No som els únics que ho diem, ja hi ha molts col·lectius que ens estan intentant sempre explicar que és necessari transformar aquests sectors, sobretot també repensant el turisme i també repensant el que és la mobilitat, el com produïm i el com consumim, que són temes importants al respecte. Per tant, diríem que la proposta que fem nosaltres és més ambiciosa que la planificació no aprovada encara actual, que és la del Pinecat, i entenem que aquesta –acabo, eh?–, que transformació no és opcional, sinó que és imprescindible.

I ara què passa? Ara nosaltres també ens preguntem, nosaltres hem fet una proposta i ara què passa amb aquesta proposta? Nosaltres vam presentar aquesta proposta, la vam presentar a la societat civil i a les organitzacions el 24 d'abril del 2024. Va ser presentada a la consellera el novembre del 24 i va ser presentada al Govern, al president, va ser presentada el dia 7 de gener del 2025. Per tant, portem molt temps des que vam tancar tot això. Llavors nosaltres li vam recomanar, tant a la consellera com al president i, per extensió, recomanàriem al Govern de Catalunya que acceptés aquesta nostra proposta i que desenvolupés les polítiques necessàries com més aviat millor per poder fer aquesta reducció d'emissions de manera ràpida i contundent.

Sabem que el Govern ha presentat la seva proposta. De fet, hem tingut algunes converses per veure si d'alguna manera podíem coincidir. I el que sé que el Govern també ho diu i també ens agrada, és que ells algun dels objectius els han modificat per la presentació que nosaltres hem fet de la nostra proposta. Bàsicament era sector residus i sector residencial, perquè també teníem evidència que ens donava suport i per tant en això sí que hem convergit.

Ara bé, més enllà dels números, que no són exactament els mateixos que els nostres, però més enllà de tot això, diríem que nosaltres el que pensem és que és molt important que aprovem algun tipus de pressupost, que aprovem alguns pressupostos de carboni. Llavors, si són els que el Govern ha presentat, doncs que siguin els que el Govern ha presentat, perquè és que si no tornarem a perdre anys, i anirem perdent el temps mentre anem discutint si són 113,8 o són 125. El que nosaltres pensem és, arribats a la situació actual, eh?, si això ens ho haguessin dit poder fa més temps, hauríem dit, home, una mica més d'ambició seria convenient, però en el moment que estem, com a mínim que s'aprovin.

Entenem que..., no entenem, és una proposta de reducció d'emissions, és veritat, que és més ambiciosa que la que té la nacional, diríem, que hi ha per Catalunya. Sabeu que la que es fixa és la del país i després en funció del PIB tu dius quina serà la de Catalunya, que en aquest moment és un vint-i-set per cent respecte l'any 2030. Nosaltres proposem un quaranta-dos, per tant, segur que som més ambiciosos, ja està clar. També som més ambiciosos que l'avenç que hi ha del Pinecat. El Pinecat

és vint-i-nou per cent de reducció respecte el 2030, respecte el mateix any, el 1990, tot i que el PNIEC d'Espanya ja assenyala un trenta-dos. Per tant, estaríem anant per sota del que també assenyalava el PNIEC d'Espanya. Per tant, jo penso que no anem tan malament, perquè estem insistint en anar una mica més lluny del que sembla, i entenem que hi ha d'haver aquesta reducció d'emissions de manera decidida.

També hi ha un element important, que és que la proposta del Govern –ara ho poso sobre la taula–, no sabem, entenem que s'ha fet pública, però no sabem com ni on. Per exemple, nosaltres no hem vist que s'hagi fet ni cap tipus d'explicació, ni que ningú hagi pogut dir, potser a banda d'algué que potser té més proximitat, però entenem que no hi ha hagut suficient explicació de quina és la proposta que el Govern farà. I, a més a més, també ens diuen que si el Govern no és la que..., la proposta que li fa la comissió d'experts, que hauria de justificar el perquè no és igual. Llavors, segurament ho ha fet, però diríem nosaltres, com a comissió, no tenim aquesta informació. Estem, si em permeteu l'expressió, estem deixats de la mà de déu. I ens hi sentim, deixats de la mà de déu.

Segon, també quedem a disposició del Parlament pel que us faci falta, del que nosaltres tinguem, del que sapiguem, per si us fa falta per algun moment, però no sabem tampoc com ha d'anar. No sabem si hi haurà alguna discussió, si nosaltres hem de ser en aquesta discussió, si caldrà que això s'aprovi, no sabem res d'això.

El Govern, per llei hauria d'haver presentat també els del 35-40. Pensem que estaria bé que els hagués presentat. Ell ha presentat només 30-35, amb les dades aquestes que entenc que deu tenir. Quinquenni només 30-35, però la llei diu que s'ha d'aprovar deu anys abans, per això nosaltres ho vam presentar, no és que nosaltres anéssim al nostre aire. Per tant, estaria bé que també s'hi afegís la presentació del període 35-40, perquè al final això és el que està, diríem, il·luminant, no sé si la paraula és aquesta, la planificació del país. I, és clar, si no aprovem també els cinc anys següents, la planificació que hi hagi potser es trobarà una miqueta orfe.

I després diríem que un cop estiguin aprovats, si s'aproven, que demanaríem, no sé, que sigui el que sigui, però que s'aproveixin i que tots els Governos que vinguin darrere es trobin amb l'obligació d'haver de complir allò que s'ha aprovat, perquè

almenys sabrem on anem, doncs només fem el recordatori que nosaltres darrere, tal com marca la llei, primer s'haurà d'ajustar la planificació que estiguis aprovada, això ja no és cosa nostra, i que després nosaltres anualment hem de preparar un informe de quin ha sigut el grau d'execució, per dir-ho de..., no sé si la paraula la dic prou bé, perquè potser no és exactament el grau d'execució, però el compliment que s'ha fet del que hagi estat aprovat, que això és el que entenem que haurem de fer perquè..., no dels que nosaltres presentem, sinó dels que s'hagin aprovat.

Això és el que nosaltres entenem, però també diríem que és els dubtes que tenim. No sé si m'he passat, he enraonat massa de pressa i tot, però volia explicar-vos-ho tot això de manera molt condensada.

Gràcies per la vostra atenció i restem a allò que vosaltres vulgueu preguntar-nos i siguem capaços de respondre entre la Carme i jo.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, segur que sí. Hem donat cinc minuts i escaig de marge, perquè l'explicació crec que ho requeria i, com que és un únic punt, que tots els diputats i diputades puguin entendre l'explicació i a partir d'aquí ara seguim amb l'ordre. Moltes gràcies per les explicacions.

De fet, hi ha alguna qüestió que, més enllà dels grups, la setmana vinent suposo que tots els grups ja tenen aquest esborrany d'ordre del dia, ja tenim el debat monogràfic dels pressupostos de carboni a l'hora del dia de la setmana que ve i suposo que serà en aquest espai on tots els grups haurem de dir-hi la nostra i el Parlament, no la Comissió de Transició Ecològica, sinó el Parlament haurà de –entenc jo, això els lletrats ja ens ho diran–, hauran d'aprovar la proposta que faci el Govern, o s'haurà de matisar o s'haurà de consensuar. Com a mínim haurà de tenir el suport mínim que estableixi la llei.

En qualsevol cas, feta l'explicació i aquesta al·lusió al que ja tenim la setmana vinent, anem a seguir amb el que hi havia previst. Ara és el torn dels grups parlamentaris. De fet, aquesta compareixença la van demanar els grups d'Esquerra, Comuns i la CUP – Defensem la Terra conjuntament i seguirem aquest ordre primer i després el

de la resta de grups. Per tant, per fer les preguntes, comentaris o reflexions que vulgui, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada la senyora Montserrat Bergés, quan vulgui.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. M'haurà d'avisar pel temps perquè... Bé, és igual. Abans de res, és de justícia...

Fitxer 4

agrair públicament i quan han tingut l'oportunitat de poder explicar la seva proposta, que per cert, per part nostra, considerem que ha estat excessivament tard, sent una falta de respecte cap a la Comissió d'Experts del Canvi Climàtic i haver pogut explicar avui aquesta tasca que han fet per presentar aquesta proposta de pressupostos del carboni. Perquè malgrat l'emergència climàtica i perquè la urgència de reduir les emissions de gasos contaminants a l'atmosfera, no han tingut gens fàcil poder-la desenvolupar amb facilitats i garanties, i més, pel que ens han anat explicant.

En aquest sentit, i malgrat quan vam tenir nosaltres, a Esquerra Republicana, la responsabilitat de Govern, vam aconseguir aportar més recursos per facilitar els treballs del Comitè d'Experts, probablement no van ser suficients. I també aprofitem per disculpar-nos per la part que ens toque en les adversitats que han tingut i per reiterar el nostre agraïment a la seva tasca imprescindible.

I bé, ara sí, abans d'entrar en la valoració concreta dels pressupostos i aprofitant que avui tenim a la seva presidenta, la senyora Montserrat Termes, sí que m'agradaria que pogués compartir amb els grups parlamentaris, en certa manera algunes observacions ja les ha fet, però ens agradaria saber quines són les garanties que els ha donat en aquest moment, a data d'avui, el Govern, en relació amb la seva continuïtat com a propi Comitè d'Experts i en les tasques que s'han de desenvolupar tal com han explicat. És a dir, si el Govern els ha garantit la continuïtat, quines garanties tenen.

Pel que fa a les relacions que tenen amb el Govern, no sé si sabien que la setmana que ve es fa aquest Ple de pressupostos, la qual cosa la trobem molt preocupant, perquè està claríssim en l'exposició que han fet que l'estudi, l'anàlisi i les propostes són amb una base científica, i també li demanaré ja excuses per endavant, perquè potser avui han de sentir alguns discursos negacionistes que, com vostè ha dit ja molt clarament des del primer moment, les evidències ho diuen. Per tant, ens preocupa. Estarem a sobre del tema de garantir aquesta continuïtat. Potser si ens pot aclarir si tenen alguna informació al respecte.

I en aquest sentit, com també vostès han dit, la llei del canvi climàtic és clara, l'article 32 diu que el Govern ha de garantir els mitjans necessaris per complir la tasca del Comitè d'Experts, el qual ha d'actuar com a secretaria tècnica i administrativa. També estableix que el mateix Comitè d'Experts ha de presentar anualment al Parlament un informe sobre el grau de compliment dels pressupostos de carboni.

I des del meu grup parlamentari demanarem i exigirem al Govern que doni compliment a aquest article 32 de la llei i no passi com en els altres articles, que encara esperen ser desplegats, com per exemple el 39, relacionat amb la fiscalitat ambiental, que ni ara fa, estant al Govern, ni llavors va deixar fer quan feia oposició, fent caure l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells, malgrat ser la salut de les persones la principal damnificada de la contaminació atmosfèrica i del canvi climàtic en general.

Ja entrant als pressupostos de carboni i de la intervenció de la presidenta, hem pogut percebre aquest cert desànim o aquestes dificultats que han hagut de patir, tant per l'elaboració com ara per com se podien tractar. Aprofito també per dir-li que nosaltres, com a grup parlamentari l'única informació que hem tingut va ser el lliurament en una reunió telemàtica dels pressupostos, però per això vam insistir molt en poder fer un debat i tenir la informació, tot i que ha arribat tard. Ho lamentem sincerament. És evident que el document que ha enviat el Govern al Parlament no és el mateix que la proposta elaborada pel Comitè i aquesta discordança nosaltres demanarem que la justifiqui el Govern, perquè de moment aquesta justificació no la tenim i per tant aprofitarem el proper Ple perquè pugui justificar aquesta discordança.

Els pressupostos de carboni presentats pel Govern proposen gairebé un vint per cent més d'emissions que la proposta del Comitè i, a més a més, només planteja, com vostè ha dit, el període 26-30, en comptes de fins l'any 35, que és el que obliga la llei.

Des d'Esquerra Republicana creiem que la proposta del Govern hauria de ser més ambiciosa, de fet, hauria de ser en la línia de la proposta del Comitè, establint-se fins al 35, i l'any que ve ja hauríem d'aprovar els pressupostos pel període 36-40, com així diu la llei, i per tant també vetllarem perquè això es pugui fer. A més a més, també el Govern creiem que la setmana que ve al Ple haurà de modificar la seva argumentació, que de moment va donar en una nota de premsa per justificar l'aprovació del període 26-30, quan diu que és exclusivament en l'Horitzó 2030, que és fins quan hi ha un compromís europeu acordat.

I ho haurà de fer per dos motius. En primer lloc, per complir amb la llei del canvi climàtic aprovada en aquest Parlament, i també perquè des d'aquest mes de novembre ja hi ha un compromís europeu acordat fins al 2035 i 2040, d'entre un 66,25 per cent i un 72,5 per cent, i la proposta presentada pel Comitè d'Experts és d'un seixanta-set per cent, la qual cosa demostra que està totalment en línia amb el rang proposat per la Unió Europea.

És cert que la llei del canvi climàtic no és prou concloent ni explícita pel que fa a l'aprovació parlamentària dels pressupostos. Això, juntament amb el fet que el Govern ha introduït aquestes modificacions a la proposta inicial del Comitè, està demorant el debat en seu parlamentària, que finalment serà la setmana que ve, perquè hi havia dubtes respecte com poder incidir en les possibles mancances que presenta la versió del Govern. No obstant, també, i acollint-nos a les seves paraules, no serem nosaltres qui demorem encara més la seva aprovació, entenent la seva urgència en un context d'emergència climàtica i empatitzant absolutament amb la preocupació i fatiga de qui ha fet possible la proposta dels pressupostos de carboni.

Per tant, i en conclusió, no tenim cap intenció de demorar-ne l'aprovació davant la necessitat de tenir un full de ruta, clar, encara que no sigui el millor per reduir efectivament les emissions contaminants, però insistirem tant en la necessitat d'una fiscalització anual de l'actuació del Govern com en la necessitat d'assegurar el futur

del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, garantint-ne pressupost suficient i competències àmplies.

Acabo reiterant de nou l'agraïment d'Esquerra Republicana a la tasca del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, representat avui per la seva presidenta i la senyora Carme García, posant-me a la seva disposició per tot allò que necessitin, però també acabo posant de manifest les contradiccions manifestes que des d'aquesta cambra i des del mateix Govern incorren en els termes de l'aprovació d'aquests pressupostos.

És a dir, no n'hi ha prou amb omplir-se la boca denunciant el canvi climàtic, que això ho fem pràcticament a cada sessió plenària, i no fer res o fins i tot actuar de manera que no s'acceleri..., per evitar que s'accelerín les causes. I més si tenim en compte que justament quan vostès parlen d'aquesta corba en funció de les aportacions, la proposta del Govern no va en la línia de mantenir aquestes corbes. Em sembla que se m'acaba el temps. I és que quan manifestem la necessitat de promoure canvis estructurals, tant pel que fa a la mitigació de les causes que acceleren el canvi climàtic com pel que fa a l'adaptació a les seves conseqüències per tal de minimitzar els seus efectes, ens referim a revisar i a canviar algunes de les polítiques de desenvolupament socioeconòmic i urbanístic.

Lamentablement, no ens estranya, doncs, que davant la voluntat d'alguns d'ampliar aeroport, apostar per quart cinturó, de voler expandir models d'extracció econòmica, de massificació turística, no estiguin..., després no pot quadrar amb els pressupostos o es vulguin descafeïnar perquè no es puguin assolir.

Per tant, a la seva disposició per intentar ser ambiciosos i aconseguir els objectius.

Gràcies; gràcies, president.

El president

Gràcies, diputada. Evidentment, doncs, serem permissius amb el temps. Ja feia una mica que havia exhaurit, però ja que tenen aquest torn, després tindran un altre possible torn més curt per si de les respostes que facin des de la Mesa necessiten aclarir. Seguim amb el torn. Ara és el torn del Grup dels Comuns i, en el seu nom, el portaveu, el diputat senyor Lluís Mijoler, quan vulgui.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bé, jo primer agrair-los, evidentment, que avui siguin aquí, i també em sumo les disculpes, eh?, jo crec que no és de rebut que des del desembre del 2024 fins avui no haguessin tingut l'oportunitat, no vostès de presentar aquest informe o presentar aquests pressupostos, sinó els parlamentaris, els diputats i diputades d'aquest Parlament, que hem de fer lleis conforme aquests pressupostos de carboni, perquè no és només l'execució, també és el que hem de legislar, doncs no hem tingut l'oportunitat de conèixer-los, per tant,..., o si més no oficialment, no? Per tant, jo crec que hem de demanar disculpes en aquest sentit.

I, evidentment, donar-los les gràcies perquè sovint al Parlament o als debats es parla de la ciència com si fos un ens que existeix allà i que es cita de forma molts cops parcial, però tampoc ens interessa que incomodi massa. I avui fan exactament el contrari, posar números, posar límits, posant horitzons concrets en aquesta veritat que sovint és incòmoda i, per tant, han posat una data de caducitat a quina és la inacció. Si hi ha inacció, tenim una data de caducitat i això té un valor polític enorme.

Passaré per alt aquelles consideracions respecte..., que han fet, també, respecte que anem tard, de la dècada perduda, del primer pressupost 21-25 que havíem de tenir el 31 de desembre del 2020. El període s'acaba, no només no tenim el pressupost, tampoc el 26-30, el tercer, 21-35, també l'hauríem de tenir abans de finals del 23, etcètera. Però el més greu de tot això és que mentre tot això passava, podria haver només passat i ja està, però és que Catalunya ha continuat emetent i ens ho han dit. Per això, que avui hi siguin presents o es presentin aquí amb una proposta, nosaltres entenem que és seriosa, que és també, com deia, una interpel·lació directa al conjunt d'aquest Parlament.

Volem seguir repetint el patró d'aquesta dècada perduda o volem estar a l'alçada de la llei que vam aprovar el 2017? Perquè sinó, potser caldria derogar aquella llei i..., perquè si no volem complir-la...

Com que hem vingut a aprendre i a il·lustrar-nos, li farem algunes preguntes. Com valora el Comitè la coherència entre els pressupostos que proposen i les polítiques concretes que cal desplegar? S'ha parlat del Pinecat, però consideren necessari que

hi hagi una vinculació formal a l'aprovació de plans com aquest Pinecat-30 o el Proencat-2050, aquesta compatibilitat amb els pressupostos de carboni?

Li han esmentat també, com valoren, per exemple, l'ampliació de l'aeroport del Prat o mantenir el projecte del quart cinturó del Vallès, des de la perspectiva de les emissions?

El president de la Generalitat va dir fa poc en aquest Parlament, a preguntes sobre l'ampliació de l'aeroport de la nostra presidenta, la Jéssica Albiach, que Catalunya només som 8 milions sobre els 8.000 del món i que, per tant, bé, que hem de fer coses, però «al tanto», no? Què n'opinen, d'això, si és que ens volen donar l'opinió?

Volia basar algunes preguntes més sobre tres inputs. Un és la justícia climàtica, que n'ha fet referència. Qui hauria de pagar o qui pagarà aquesta transició? Sempre ho diem, que la transició ha de ser justa o no serà, que no tots, no tothom parteix del mateix lloc. Per tant, quan parlem d'aquests pressupostos de carboni, també hem de parlar de repartiment d'esforços i repartiment de beneficis. Al final, parlem de pressupost, no? Qui redueix primer, per tant, qui té suport públic i qui queda protegit davant dels impactes que ja són aquí. Ens agradaria que també poguessin aprofundir en això. Com incorporen als seus càlculs i recomanacions criteris d'equitat social i territorial? Com podem garantir que els pressupostos no es tradueixin en més desigualtats, sinó que siguin, efectivament, una transició justa? Això, sobre la justícia climàtica.

Després, sobre l'escala local, també dels municipis, perquè sovint no en parlem. Per nosaltres és important el paper del món local, perquè creiem que els pressupostos de carboni han de tenir també aquesta dimensió local. El món local és també motor del canvi, i sobretot els grans municipis, especialment les àrees metropolitanes, també hagin d'aprovar el seu propi pressupost, que sigui alineat amb el nacional i que tingui suport tècnic i econòmic també de la Generalitat, no per carregar sobre els ajuntaments aquestes responsabilitats, sinó precisament per donar-los eines i donar-los seguretat jurídica. Ho veiem amb la zona de baixes emissions, per exemple. Per saber quin marge d'emissions tenen, quines mesures els ajuden a complir-los i, sobretot, com es faria el seguiment.

Per això li plantejo una altra pregunta. Creu que té sentit introduir explícitament l'escala local en el sistema dels pressupostos? Quin rol hauria de jugar el municipalisme en el seguiment i aplicació d'aquests pressupostos, que espero aprovem? Quin suport hauria de rebre del Govern de la Generalitat? Per tant, aquesta escala local.

I també un tercer àmbit seria sobre la força jurídica dels pressupostos. Estic esgotant el temps, però li demano una mica més, president. Si els pressupostos no són exigibles, no tenen conseqüències, no són pressupostos, són propaganda. La llei del 2017, evidentment, va ser molt valenta, però, al nostre entendre, va ser incompleta. Va imaginar aquest mecanisme, un mecanisme molt avançat, molt valent, però no està prou blindat. No està prou blindat ni el procediment, ni la força vinculant, i la prova és que vostès estan aquí cinc anys després.

Retards continuats, manca de procediment clar si el Govern no actua, dubtes sobre si un cop aprovats són exigibles o només són orientatius. Per tant, des dels Comuns defensem que..., fem algunes propostes i voldria conèixer la seva opinió. Primer, que quedi clarificat per llei que els pressupostos són jurídicament vinculants. Això entenem que no està prou clar, per això demanem també la seva opinió, però el que deia abans, que siguin referència obligatòria per tots els plans sectorials, pel Pacte Nacional per la Indústria, que qualsevol pla o projecte hagi de ser corregit en funció dels pressupostos. Si no, estem venent fum.

En segon lloc, que hi hagi un pressupost total 2017-2050, repartit entre quinquennis, que això, en aquest sentit, crec que anava també la seva intervenció. que cap Govern pugui fer trampes amb el temps, posposant decisions que s'han de prendre ara, que no puguem cremar tot en un període. Per tant, assumir que això no és un cicle electoral més el que té el Govern, sinó que és una dècada el que marca el futur del país.

I en tercer lloc, que es creï un procediment automàtic per si el Govern no compleix terminis, com és el cas que ens està passant. Si no es presenten els pressupostos dins del termini legal, no pot ser que quedem en aquest buit. Proposem que, de manera automàtica, entri en vigor la proposta del Comitè d'Experts o una regla de prudència que s'hagi...

Fitxer 5

pactat prèviament.

I acabo ja, president, dient això, eh?, que la compareixença d'avui per nosaltres no és un tràmit més, per nosaltres és una bona mesura, és un mirall on veiem una llei del 2017 que té una bona intuïció, però amb vuit anys de retard i d'oportunitats perdudes, amb un govern que ens fa una proposta descafeïnada i un comitè que ens diu amb dades que encara hi som a temps, però que el marge realment s'estreny. Senyora Termes, vostè i el Comitè han fet la feina que pertocava la ciència i el mandat de la llei. Ara ens toca a nosaltres estar a l'alçada com a Parlament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra i en el seu nom el portaveu i vicepresident de la comissió, el senyor Dani Cornellà, té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Primer de tot, donar-los la benvinguda. I sí, penso que ens toca també demanar disculpes, perquè és evident, la setmana que ve, el Govern, mitjançant el procediment que hem establert, presentarà els seus pressupostos del carboni i evidentment es votaran i vostès vindran a participar. La pena és que encara no us ho hagin dit, perquè així es va aprovar a la Junta de Govern d'aquest dimarts, on es va acordar que el Comitè d'Experts tindria quinze minuts, igual que el Govern tindria quinze minuts, per poder parlar en el Ple.

És trist que se n'assabentin avui en aquesta comissió, perquè és un tema més que ja s'havia parlat en altres juntes de portaveus anteriors, mentre es debatia –perquè això sí que ho hem de dir–, que la llei no és prou precisa amb els pressupostos del carboni i hi ha hagut una discussió que ha durat unes quantes setmanes a la Junta de Portaveus, amb els juristes del Parlament, de quina fórmula li havíem de donar, perquè la llei no ho especifica, i això sí que ha generat un debat, ha generat que

s'hagi endarrerit, que ja ens ha anat bé, perquè així compareixen vostès abans que s'aprovin aquests pressupostos, o si més no, que es portin a debat.

I al final, com que no és concreta, serà una proposta com un debat monogràfic, amb una proposta de resolució, que els partits també podrem presentar una proposta de resolució amb tres punts. Bé, s'ha trobat una modalitat complicada. Nosaltres no l'hem defensat, tot i que al final l'hem hagut d'acceptar, perquè la llei no clarifica, però no és la nostra, perquè nosaltres pensem que això hauria de ser amb el mateix rang que la Llei de Pressupostos de Catalunya, per nosaltres.

En tot cas, aquí el que s'haurà de fer és una modificació de la llei per aclarir-ho, o buscar un pacte entre partits majoritaris que hi estiguin d'acord per clarificar. Perquè al final nosaltres ens feia por que una proposta de resolució s'acaba quan s'acaba el mandat. I al final s'ha buscat una solució que va acompanyada d'un informe jurídic que diu que no, que serà vigent mentre es durin els anys del pressupost del carboni que s'aprovi.

I em sap greu, també, que vostès, pel que tinc entès, tampoc no han tingut fàcil accés a la proposta de pressupostos de carboni que ha fet el Govern. Si més no, amb algun dels membres del Comitè que jo he parlat, per primera vegada el van tenir ahir quan els hi vaig enviar. Penso que aquí, més que una disculpa dels partits que estem aquí, hi hauria d'haver una disculpa del Govern. Perquè entenc que el Comitè d'Experts, el mateix dia que el Govern aprovava els seus pressupostos del carboni, els hauria d'haver enviat al Comitè d'Experts i a tota la gent que ha estat treballant i fent-los, que en són molts, i em penso que avui ens acompanya també alguna persona que els ha estat elaborant.

Doncs tota aquesta gent hauria d'haver tingut la informació perquè, home, com pot ser que la setmana vinent els debatem i els pretenem aprovar en el Ple del Parlament i el Comitè d'Experts i els treballadors que els han elaborat no tinguin ni un retorn enviant els pressupostos que aprova el Govern de Catalunya.

I després ja entrant en matèria, nosaltres entenem que tampoc no s'ha fet correctament ni com es fa. Encara que la llei no ho deixi clar, l'article 7.1 sí que deixa clar que s'ha d'aprovar amb una antelació de deu anys. No farem això, no farem això, farem cinc anys. Per tant, farem un quinquenni, ja no estem complint ni el que

diu la llei. Però bé, en aquest Parlament en som experts, perquè la llei del canvi climàtic, que ho hem denunciat, ho portem denunciant des de fa molts anys, s'incompleix un bon nombre de punts des de fa molts anys. I no passa res, i no passa res, per desgràcia.

També ens agradaria saber si a l'article 7.2, que diu que vostès els han de presentar a la Taula Social del Canvi Climàtic, si això ha passat, si vostès els han presentat, perquè, com que a nosaltres ens costa tenir la informació que ens arribi, per això els hi pregunto.

I després, comparant els pressupostos que presenten vostès, el Comitè d'Experts, i el que ens presenta el Govern, no només hi veig aquesta diferència que el del Govern ja no compleix la llei perquè no presenta amb deu anys d'antelació, sinó que ja el redueix. I a més, llegint el que expliquen sobre el que presenten vostès, és que realment és un govern molt poc ambiciós. Perquè és un govern que el que al final ens acaba dient, amb la seva explicació per justificar el seu pressupost, és que vostès són massa ambiciosos. O potser ells massa poc.

Potser l'explicació no hauria de ser que vostès són massa ambiciosos, sinó que el Govern és massa poc ambiciós i per això ells fan aquesta rebaixa en el pressupost que ens presenten per aquest quinquenni, perquè vostès eren molt ambiciosos i ells van al mínim que exigeixen els acords. I clar, un país que va al mínim, tots sabem que acabarà malament això, perquè si l'objectiu del Govern és arribar al mínim, això vol dir que no hi arribarem, penso que n'hem de ser tots i totes conscients.

I jo una mica anar llegint aquest pressupost que ens presenta el Govern, el que la vas trobant constantment aquest tipus de referències, aquesta rebaixa sistemàtica de tants per cents d'emissions, i encara sembla que es felicitin perquè si han arribat a un acord amb la reducció del que és els residus i els serveis, que al final és un cinc per cent i un cinc per cent, que dius, home, està bé que s'entenguin amb aquests dos, però precisament són els més petits. Els que s'hauria d'incidir molt més són els sectors que generen molta més emissió, no un cinc per cent, sinó un trenta-quatre per cent com és el transport, un vint-i-sis per cent com és la indústria o l'energia, un tretze per cent. I amb aquests no s'atreveixen.

Sí que s'atreveixen a dir, ostres, amb els mínims aquests que marquen de residus i serveis, anem a una mica més, perquè això no implica baralles amb cap lobby econòmic, ni cap canvi de model, ni res. I amb tot el que suposaria fer molta feina amb transport públic, això no..., amb els mínims es conformen, amb la indústria amb els mínims es conformen, etcètera.

I nosaltres veiem amb preocupació que es conformin amb aquests mínims quan la gran aposta del Govern actual és l'ampliació de l'aeroport, per exemple. Això és una de les primeres coses que va anunciar l'actual Govern. I vostès, quan ens presenten el seu informe, la seva proposta de pressupostos, ens parlen precisament de la necessitat de reducció de les necessitats de desplaçament, parlant explícitament de la reducció del transport aeri. Ens parlen de la necessitat de promocionar molt més el transport públic, etcètera, és a dir, coses que realment –al nostre entendre–, no estan prou a l'agenda d'aquest Govern.

No pot ser que la prioritat sigui la C-32 entre Lloret i Blanes, el quart cinturó i l'aeroport de Barcelona. No pot ser que aquestes siguin prioritat. D'això en sentim a parlar molt i no sentim a parlar de mesures per reduir tot aquest transport, que realment és el que genera més emissions, aquest trenta-quatre per cent. I d'això en sentim a parlar poc i sí que en sentim més aviat a l'inrevés. I ens fa por. Per això dic que quan anem a mínims, i amb aquestes propostes, no sé com ho veuen vostès, però a nosaltres ens fa la sensació que no complirem pas, ni aquests objectius ja molt de mínims que ens marca el Govern.

Però bé, això suposo que sí que entenc que vostès l'any que ve, si això s'aprova, vindran aquí, ens explicaran, faran una anàlisi de com ha anat, i estarem molt atents perquè vinguin i els donarem les gràcies, perquè realment pensem que caldrà molt i que aprovarem uns pressupostos de mínims, perquè s'aprovaran i és necessari, encara que és veritat que no estem d'acord amb els que ens presenten, però s'han d'aprovar uns pressupostos, perquè hem de començar ja, però s'haurà de fiscalitzar molt bé, perquè si anem a mínims hem de garantir que es compleixin els mínims.

I la història recent ens demostra que aquí no es compleix absolutament res.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seguim el torn dels grups que no van demanar la compareixença. Per l'ordre habitual, ara és el torn del Grup Parlamentari Junts de Junts, i en el seu nom el portaveu, el senyor Jordi Munell, quan vulgui té la paraula.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Gràcies també al Comitè d'Experts en general i en concret a la seva presidenta, la senyora doctora Termes i la senyora Carme García per ser aquí. Nosaltres no vam demanar la compareixença perquè prèviament, al juny, vam registrar una proposta de resolució demanant precisament que ens arribés en seu parlamentari l'informe que havien presentat vostès al mes d'abril. El que és llàstima és que la proposta que fem al mes de juny estem al novembre, a finals de novembre, i encara no l'hem substanciada en comissió. Per tant, els ritmes parlamentaris també, tristament, són molt lents, perquè nosaltres, quan vam fer la presentació d'aquests pressupostos, vàrem demanar que vinguessin i vam fer-ho a través de proposta de resolució, com dic.

Al juliol, el Govern ens va informar als portaveus que havia fet la seva proposta, no sé si una alternativa, o proposta del Govern i que tenia intenció de passar-la pel Parlament, però no comptàvem que vinguessin el Comitè d'Experts. I nosaltres també, precisament en aquesta reunió, vam manifestar la nostra queixa que ens semblava que el Comitè d'Experts havia de comparèixer en seu parlamentària. No sabíem si en el Plenari o en la Comissió de Transició Ecològica, però que era imprescindible que compareguessin en seu parlamentària –de fet, com diu i s'ha manifestat–, l'article de la Llei 16/2017, l'article 32.1. Per tant, en aquest sentit, nosaltres celebrem que finalment això s'hagi produït.

També lamentem que tot sigui tan precipitat. De fet, això s'ha produït avui, perquè la setmana que ve el Govern té intenció de presentar els seus pressupostos de carboni; per tant, no podia ser que el Comitè d'Experts no hagués comparegut prèviament, i per tant s'ha muntat aquesta comissió extraordinària. I per tant, creiem que tot ha set una mica improvisat en aquest sentit. I nosaltres també lamentem aquesta poca consideració del Govern cap a la feina que hi ha hagut per part del Comitè d'Experts durant molts anys, i que jo crec que avui la frase que resumeix la situació és que vostè mateixa ha dit, la presidenta del Comitè d'Experts, diu, estem deixats de la mà

de déu, no saben ni que han de comparèixer la setmana vinent, avui s'ha precipitat perquè hi ha aquesta proposta del Govern, diguem-ne alternativa, i per tant tot plegat, deixi-m'ho dir, que és una mica un despropòsit.

Nosaltres esperem i confiem que les properes vegades que es presentin plans quinquennals de reducció d'emissions de carboni, això estigui molt més estandarditzat, normalitzat, i que el propi Parlament i el Govern ens ho agafem com una cosa molt més seriosa que tal com ha anat fins aquests moments, això és la primera cosa que hem de dir.

En segon lloc, ens ha sorprès la gràfica que s'ha portat, diu, estem l'any 23, el nivell d'emissions és igual que l'any 90, amb tota aquesta pujada i baixada que ha fet, també una consideració en aquest sentit. L'any 90 devíem ser 6 milions, que es deia, i ara som 8 milions i mig, i per tant vol dir un increment de l'activitat econòmica, un increment del consum d'energia, un creixement del PIB, i en aquest sentit, malgrat aquest creixement, ens anem a situar com quan érem 6 milions. En tot cas, no sé si això és bo o dolent, però en tot cas no ha augmentat proporcionalment com ho ha fet la població i el consum energètic, això.

També en la seva proposta ens diu, el transport continua sent qui genera més emissions de carboni. De fet, no ens estranya, perquè segurament qui genera més emissió o qui és el culpable de generar més emissions de carboni és la xarxa de Rodalies de Catalunya. En aquests moments, anar en tren és completament dissuasiu, i per tant, jo crec que hi ha centenars de milers de persones que continuen anant en vehicle per no agafar Rodalies, i no hem pas de tornar a publicar aquí les estadístiques dels endarreriments diaris de Rodalies, de les incidències de Rodalies, i per tant, avui, en aquest país, agafar el ferrocarril, a no ser que agafis Ferrocarrils de la Generalitat, tinguis la sort que tingui xarxa de Ferrocarrils de la Generalitat, és completament dissuasiu.

I parlo de les múltiples comarques, més enllà del Vallès i del Barcelonès i de l'Anoia, que tenen Ferrocarrils de la Generalitat. Quan parlem de les comarques de Girona, les comarques del Pirineu, les comarques de Lleida, agafar Rodalies és dissuasiu. Per tant, hi ha més activitat econòmica, hi ha més població, les Rodalies funcionen

cada vegada pitjor, per tant, la gent agafa més el transport per carretera, i això genera, evidentment, que es mantingui o s'elevin les emissions de CO₂.

El desplegament del vehicle elèctric tampoc ha anat..., li podríem qualificar una bona nota, ha anat tard i malament. Els carregadors no n'hi ha suficients. El transport pesat no s'ha electrificat. L'altre dia em comentava una empresa fabricant de carregadors que li constava que un sol client seu, dos-cents carregadors instal·lats, i s'estaven oxidant que no havien entrat ni en funcionament, perquè no hi ha xarxa de connexió elèctrica suficient. Les companyies elèctriques ens diuen que ja tenen peticions...

Fitxer 6

d'electrificar indústries i que no poden donar-los potència perquè no tenen suficient capacitat de xarxa. Amb els carregadors passa exactament el mateix. L'Estat, que és el responsable de donar o d'alliberar els usos de connectivitat, des de l'any 2020 no fa subhasta en usos a Catalunya. Per tant, està condemnant tota aquesta situació de l'electrificació de l'economia, que significaria també la descarbonització de l'economia.

Per tant, ja comencem malament per poder complir les propostes que vostès ens fan en la seva proposta d'utilitzar més el ferrocarril, electrificar la indústria o fer servir més energies renovables. Tot això amb la situació actual és impossible, per això que els he explicat. Amb les energies renovables estem també igual. El Govern es va comprometre a fer un pla territorial sectorial d'energies renovables. Estem a finals de 25 i tot just ara l'està presentant als Consells Comarcals. Ens diuen que això està previst que s'aprovi el gener del 27. Per tant, sense aquest pla sectorial de les energies renovables, ens trobem amb múltiples situacions en què plantes de solars, plantes de bateries, plantes eòliques, que són els que ajudarien a difondre les energies renovables, continuen generant expectació, incògnites en els àmbits territorials, i en els àmbits municipals i comarcals.

Ens parla també d'on cal actuar també. Diu, és que hem de fer això, com he dit, majors desplaçaments en ferrocarril. Nosaltres estem en aquests moments molt pessimistes, en aquest sentit, des del nostre grup parlamentari. Nosaltres ens pensàvem que hi hauria un traspàs complet de la xarxa ferroviària i ens parlen d'un

traspàs en què Renfe continuarà sent l'operador perquè tindrà el cinquanta-u per cent de la nova companyia. Si ha de continuar igual, desplaçar-nos més en ferrocarril continuarà sent un drama per a milers i milers de catalans i catalanes.

Electrificació de la indústria. Ara el Govern central, que és qui té les competències en xarxa i distribució, està elaborant el nou pla quinquennal d'inversió i distribució de xarxa. Com a grups parlamentaris, desconeixem exactament quines negociacions està fent el Govern i si en aquestes negociacions d'aquest pla quinquennal es donarà resposta a totes les peticions d'electrificar la indústria de Catalunya, que ens consta que són moltes, tal com ens va manifestar l'operador elèctric principal de distribució. Per tant, ho desconeixem completament.

I pel que fa a la mobilitat elèctrica també per carretera, l'esperança està posada en la nova concessió que s'ha de fer del transport públic de Catalunya per carretera l'any 27 i així serà possible que en les condicions de la concessió es parli de l'electrificació, però si no va acompanyat, evidentment, d'una xarxa de càrrega, això ho veiem també molt pessimista en aquests moments.

Es parlen també de reduir el turisme. Nosaltres, reduir el turisme ho veiem com una criminalització d'un sector, un sector que és un dels aportadors importants del Producte Interior Brut de Catalunya. En tot cas, hem de parlar que el turisme es mogui amb mobilitat sostenible, però no reduir el turisme, nosaltres no ho veiem d'aquesta forma. Hem d'aconseguir que el turisme es mogui de forma més sostenible, estariem d'acord, no reduir el turisme. Per tant, també una consideració que fem en aquest sentit.

I, finalment, també ens sobta que el Govern fa pocs dies, la consellera de Territori i de Transició Ecològica ens parlava, anunciava, de fet, a la premsa l'increment de la incineració perquè Europa obliga a tancament d'abocadors. L'increment de la incineració, això va una mica en contra del que estem parlant aquí de la reducció de les emissions. I, per tant, com veuen també, aquesta seria la pregunta que els faríem, com veuen aquest anunci que fa per un costat la consellera, a unes poques setmanes vistes de presentar aquests pressupostos de carboni, i si el futur en aquests moments, perquè no sabem què fer amb els abocadors que s'han de tancar, no sabem què s'ha de fer amb les deixalles, les plantes de biogàs també generen,

sense el Plater, generen en molts llocs repulsió en el territori. Per tant, estem abocats a una incineració, malgrat hem de reduir el CO₂. I aquí seria una mica la pregunta que he fet.

I moltíssimes gràcies, repeteixo, per la seva feina, i acompanyar-los en el sentiment que aquesta poca consideració ha tingut el Govern amb el Comitè d'Experts.

El president

Gràcies, diputat. Seguim amb el torn dels grups parlamentaris. Ara és el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. En el seu nom, el diputat Alberto Terradas. Terradas, perdó, quan vulgui té la paraula.

Alberto Terradas Paneque

Bien, muchas gracias, presidente. Y muchas gracias a ustedes también por la comparecencia, por venir hoy a presentarnos esos presupuestos del carbono. Unos presupuestos en los que vemos que sí, ya los han catalogado ustedes también de ambiciosos, unos presupuestos en los cuales fijan un objetivo muy claro, tienen muy claro ahí dónde quieren llegar, y después en todo el proceso a lo que se han dedicado es a ir repercutiendo las responsabilidades con limitaciones muy concretas en sectores determinados, sectores importantes, sectores económicos, como son la movilidad, la industria, el mundo rural, y en definitiva todo lo que hay detrás, lo que sostiene todo esto, que son las familias, que son la base de nuestro país.

Todo esto lo han hecho además sin valorar el impacto que pueda acarrear todo ese tipo de objetivos. Es decir, las hemos escuchado con mucha claridad decirnos que hay que reducir equis millones de toneladas de CO₂ en determinado sector, pero no las hemos escuchado decir la contrapartida de cuántos puestos de trabajo se pueden perder en determinado sector por aplicar determinadas medidas que nos han venido a proponer hoy.

Por eso desde VOX entendemos que cualquier propuesta debe basarse siempre en el sentido común como un elemento principal, porque claro, el PowerPoint, el papel, nosotros lo entendemos, lo aguanta todo, pero la industria, las empresas, la economía y sobre todo las familias no lo van a aguantar todo. El propio Govern, que precisamente creo que no destaca por su realismo a la hora de hacer predicciones,

ya sea en materia de climática o en construcción de vivienda pública, ellos fijan sus previsiones en una reducción, como se ha dicho, del 31 por ciento de las emisiones para el año 2030.

Ustedes, lo vemos en estos presupuestos, que redoblan la apuesta y nos proponen llegar hasta un cuarenta y dos por ciento, un incremento o una reducción, según se quiera ver, de más de diez puntos, sin aportar ninguna justificación técnica sólida, una justificación científica sólida detrás de todos esos compromisos. Esta apuesta al alza no parece que simplemente sea una cuestión arriesgada, sino que creo que es una profunda temeridad, porque estamos hablando de unos objetivos que condicionarán durante años, durante las próximas décadas, todas las políticas que afecten a la movilidad de las personas, a la producción industrial, al coste energético, lo que pagarán las familias a final de mes en su factura de la luz y en la viabilidad de nuestros sectores económicos.

Porque si yo entiendo que cierre industria aquí, para ustedes puede ser una buena noticia, porque evidentemente se reducen las emisiones de CO₂, pero que cierre industria, que cierre explotaciones agrícolas o ganaderas aquí, significa que otras van a abrir en el sureste asiático, en China, en Bangladesh, en otros lugares del mundo, donde ya las aseguro que no tienen la misma conciencia climática, que no tienen la misma percepción de la limpieza y del cuidado del medio ambiente que tenemos nosotros.

Porque recordemos que la industria, que el mundo rural en Cataluña es de los más verdes que hay en el mundo, ellos ya están cumpliendo con su trabajo, donde no lo hacen es en otros lugares del mundo, donde aquí parece que todos últimamente están tomando como referente. De hecho, esto, permítame que entremos en las cuestiones técnicas de su informe y entremos a analizar, porque nos han generado preocupación. En primer lugar, ustedes mismos reconocen explícitamente, y leo, que la información científica disponible sobre las posibilidades de descarbonización de Cataluña es muy limitada. Es decir, la información científica disponible es muy limitada. Esa ya es la base de las predicciones que nos han venido a hacer hoy.

Entonces, claro, no hay una base científica clara. Entonces, ¿cómo van a sostener todo lo demás, todos los grandes compromisos ambiciosos que nos han venido a

hacer, porque resulta imposible construir un plan de descarbonización cuando no hay una base científica. Aquí nos dicen que nosotros somos unos negacionistas científicos, que negamos el tal. Ustedes, no es que sean unos negacionistas científicos, es que no tienen una base científica detrás de todas las políticas que nos están viniendo a pedir hoy.

El informe, además, adopta como constante y predecible que los sumideros naturales absorberán 3,9 millones de toneladas de CO₂, pasando por alto la variabilidad que engloba todo esto. El posible aumento de los incendios forestales, las sequías prolongadas, la pérdida de masa forestal, los cambios en el uso del suelo. Ustedes todo esto entiendo que no lo han valorado, porque ahí por lo menos no aparece y definen como un camino constante, esto no se va a mover en los próximos treinta años, en fin, que me resulta aventurado pensar que esto vaya a ser así.

Las proyecciones a largo plazo se basan casi en exclusiva en el modelo, # (9:11) cuya fiabilidad depende de los siguientes ejes. Inventarios de emisiones incompletos, datos históricos limitados, o sea, estamos partiendo ya únicamente del año 1990, incertidumbre acumulada y una fuerte sensibilidad de los supuestos iniciales. Es decir, no tienen otra vez una base de conocimiento que permita sustentar todas las políticas que pretenden que desarrollemos. El propio informe admite que se trata de una aproximación teórica debido a la falta de información disponible. Incidamos otra vez en la falta de información disponible que ustedes mismos mencionan y reconocen en su predicción.

En el presupuesto nos plantean unas reducciones que equivalen a un ocho por ciento menos de emisiones anuales. Eso directamente ya decimos que es imposible de sostener. Esto no va a suceder, porque si vemos el histórico de los últimos años, las reducciones de los gases de efecto invernadero que se han producido anuales ustedes lo saben, muchos años no llegan ni siquiera al uno por ciento. Entonces, ¿Cómo pretenden que de ahora en adelante vayamos a hacerlo en un ocho por ciento?

Para concluir, las preguntas. La primera de todas se la ha formulado al inicio. Tienen muy claro los millones de toneladas de CO₂ que debemos reducir en la movilidad,

en la industria, en el mundo rural, en la agricultura, etcétera, ¿pero han hecho alguna valoración de los puestos de trabajo que se pueden llegar a perder en todo eso? Porque me parece que es muy importante incidir en esta idea. El papel, el PowerPoint lo aguanta todo. Aquí podemos venir a hacer grandes propuestas e incluso decir, no, nosotros, que estamos muy concienciados en el medioambiente, vamos a ser más ambiciosos que este Gobierno y queremos llegar a este objetivo tan lejano, pero oiga, esto luego tendrá una repercusión, esto luego se va a desarrollar en unas políticas que afectarán a las personas en su economía, en su desarrollo familiar, en muchos ámbitos.

¿Han valorado cuántos puestos de trabajo se pueden perder en todo esto? Porque se están aplicando sistemáticamente políticas que no tienen una base científica. Por ejemplo, las zonas de bajas emisiones. Se están desarrollando, dicen que es por directiva europea, que nos obliga. No, primero, que no es cierto, no hay una directiva europea que no se obligue a tomar determinadas decisiones. Y la aplicación de las zonas de bajas emisiones es algo que comparten desde la CUP, hasta el Partido Popular en Madrid o en Gerona, en sus ciudades.

Y concretamente en el caso de Gerona se han pasado por el forro todos los informes científicos que decían que Gerona es la ciudad de Cataluña con el aire más limpio, no les ha importado nada. Han bloqueado el centro de las ciudades impidiendo que las familias humildes puedan circular por ahí afectando en su economía, en su modo de vida y en el comercio local.

Aquí está muy bien que vengamos a hacer grandes propuestas, que digamos que hay que descarbonificar, que digamos que hay que reducir las emisiones, pero desarrollen claramente cómo va a afectar eso en la vida de las personas. Y sabemos que no lo pueden hacer, porque a lo que se deben es a una ideología, un pensamiento que también las digo que se está acabando con las nuevas generaciones, porque ya nadie se cree que esto se sostiene en la base científica, pero el problema es que toda esta ideología que han venido a vendernos hoy va a pagarlo la gente y lo pagará caro.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Seguim el torn per acabar. Atès que no hi ha ni el Partit Popular, ni Aliança Catalana, ara és el torn del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar i, Noemí Nieto i Fumanal

en el seu torn, la seva portaveu i diputada, la senyora Andrea Zapata, quan vulgui, té la paraula.

Andrea Zapata Alfonso

Sí, gràcies, president. Si em passo de temps, sí que et demano que m'avisis, perquè és veritat que hi ha molta cosa a dir. En primer lloc, per suposat, doncs agrair a la senyora García Lores i a la doctora Termes Rifé per la intervenció que han fet, pel treball també que han fet des del Comitè d'Experts durant aquest temps, durant aquests anys, i per la presentació de la proposta, que és una proposta que s'ha pres com a base, tal i com estipula la llei de canvi climàtic del 2017.

Sí que dir, abans de tot, que m'ha sorprès bastant el to d'alguns grups parlamentaris, però crec que també s'han de deixar clares varies coses. La primera, sí, es va presentar una proposta al juliol, una proposta que s'ha presentat a col·legis professionals, que s'ha presentat a científics, a associacions ecologistes, a empreses, a grups parlamentaris. Jo he estat en aquestes reunions amb grups parlamentaris on s'ha presentat aquesta proposta. Al mateix Comitè també n'hi ha hagut moltes converses, hi ha hagut molta informació. Hi ha informació publicada al web, s'ha fet una roda de premsa, crec que hi ha hagut prou comunicació. El mateix Comitè ha explicat també que ha tingut converses amb Govern sobre aquesta proposta.

De totes maneres, si que cal continuar parlant es continua parlant, però no crec que sigui just dir que no hi ha hagut informació, perquè hi ha hagut molta informació en moltes direccions i amb tots els sectors. I de totes maneres, la setmana que ve també tindrem un ple monogràfic on la consellera també continuarà explicant allò que s'hagi d'explicar, però crec que s'ha explicat i bastant.

Fitxer 7

Al marge d'això, també alguns matisos. Sí que és veritat que hi ha hagut alguna diferència, divergència en la metodologia de càlcul amb la que s'han plantejat les dues propostes. Crec que el Comitè d'Experts ha fet una metodologia que correspon més a una qüestió purament de justícia climàtica i crec que està bé, que és positiu, que és ambiciós, però des del Govern també s'ha tingut la responsabilitat d'aterrar aquestes propostes, agafar aquesta idea i adaptar-la una mica a la realitat econòmica i social del país. El que s'ha fet al final és buscar un equilibri necessari entre l'ideal i el possible.

I sí que dir que no és un document de mínims, com s'ha dit, crec que és injust dir-ho, al contrari, és un document molt ambiciós, és una proposta molt ambiciosa i poso l'exemple. És cert que el Comitè d'Experts proposa un quaranta-dos per cent de reducció respecte al noranta per cent de cara al 2030, però és que la Unió Europea està demanant reduir un vint-i-nou per cent per aquesta data i la proposta que fa el Govern arriba al trenta-u, és a dir, supera la proposta de la Comissió Europea. Per tant, crec que no es pot dir que no s'estigui sent ambiciós i no crec que correspongui recriminar-ho d'aquesta manera, però bé..., per tant, hi ha ambició, però també hi ha una ambició construïda des del pragmatisme.

Una qüestió també que crec que és important que s'ha parlat avui des d'una perspectiva també més constructiva, perquè sí que volia fer alguns matisos. Sabem que tenim un problema d'emissions, evidentment, a les àrees metropolitanes, per una qüestió també de geografia i de model de ciutat que tenim al nostre país, i també hem de fer propostes constructives que acompanyin aquests pressupostos. Crec que no podem carregar tot el pes sense donar eines com a tal, i poso alguns exemples.

Hem de continuar tenint grans consensos per treballar més plans i lleis sectorials que imposin nous models de producció i de reducció d'emissions i que alhora donin més ajudes als diferents sectors amb inversió pública, però també buscant la col·laboració publico-privada. Per exemple, en la indústria, haurem d'ajudar la indústria i el teixit industrial.

En el tema d'edificis, tenim un parc molt envellit, el sector residencial, que tampoc podem deixar-lo enrere, doncs cal potenciar sobretot la instal·lació d'energies

renovables en les infraestructures públiques, però òbviament també en «vivendes» i en espais residencials. En el tema de la mobilitat, de la qual també s'ha parlat avui, potenciar un model de mobilitat sostenible millorant les nostres infraestructures. Crec que hi ha una dada preocupant, que és important, que el transport ja emet més gasos que la mateixa indústria, i per tant cal electrificar amb programes ambiciosos. El Govern ja està treballant en això, en instal·lar més de deu mil punts de recàrrega i una aposta ferma pel transport públic per reduir el vehicle privat. Tot això, evidentment, sustentat amb energies renovables.

Hem de mirar cap al 2030, amb la vista posada en la neutralitat del 2050, també s'ha parlat avui. I, a més, s'ha agafat, també dir que s'ha agafat com a referència models d'èxit com la llei de canvi climàtic del Regne Unit, d'Irlanda o de Nova Zelanda. Aquests pressupostos són una eina per ser realistes, per no caure en frustracions, que també és important. A mi m'ha fet bastanta gràcia avui que alguns grups parlamentaris reclamin coses que estaria bé que haguessin fet quan van governar, perquè no ho van fer en el seu moment i ara constantment es queixen, com el tema de Rodalies, sense anar més lluny.

Crec que el nostre paper ha de continuar sent vital. També serà vital la proposta del Comitè d'Experts, perquè, al marge d'haver fet la proposta inicial, un cop s'aprovin aquests pressupostos, tindran una nova tasca, que també s'ha comentat avui, que és avaluar cada any les polítiques del Govern. Crec que vostès són l'organisme de control i des del Govern també s'entén i s'accepta aquest escrutini, crec que els correspon i també ho marca la llei de canvi climàtic. Això és un procés viu.

A més, si la tecnologia avança, caldrà revisar objectius, però crec que el full de ruta que es presenta és sòlid, és ambiciós, és responsable, demostra que aquest Govern no només parla de canvi climàtic, sinó que planifica i actua. I si cal, evidentment, si cal parlar més, es parlarà, en parlem des d'una perspectiva constructiva, però crec que el compromís d'aquest Govern és inqüestionable i l'ha complert des d'un inici, ha tingut un compromís que ha complert i que ha treballat amb bastant resolució.

I després tenia un parell de preguntes, però crec que després hi ha un altre torn per fer les preguntes, així que ho deixo aquí i després les faig.

Merci.

El president

Gràcies, diputada. Sí, de fet, hi ha previst un altre torn. Tots els portaveus han exhaurit sobrerament, per no dir duplicat, el temps que tenien d'intervenció, però, bé, serem permissius, només faltaria.

I, en tot cas, ara per contestar, com l'hi explicava la senyora Termes, per contestar les preguntes, comentaris que han fet els grups. Si no ho pot contestar tot, doncs pot fer arribar als portaveus o a la mateixa comissió les reflexions que quedin pendents, que no pugui contestar avui, i ho farem arribar perquè així ho puguin estudiar els portaveus i els diputats i diputades dels diferents grups parlamentaris. En qualsevol cas, tenen un temps aproximat de deu minuts per poder contestar, s'ho poden repartir, gestionar, si la senyora García també vol intervenir, i a partir d'aquí, quan vulguin, té la paraula per contestar.

Gràcies.

Montserrat Termes Rifé (presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic de Catalunya)

Molt bé, gràcies per totes les preguntes. Primer només us diria que suposo que ja sabeu que el nostre Comitè és un comitè que fem aquesta feina perquè pensem que l'hem de fer i perquè algú ha de treballar en aquesta línia. No tenim cap tipus de remuneració, ni..., no tenim absolutament res. Per tant, que avui estiguem aquí escoltant determinades coses, doncs també ens sobta una mica, però en qualsevol cas queda dit així. Si miren tot el document, nosaltres, com a Comitè, la nostra secretaria tècnica és l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, que també és una cosa una mica així, que a vegades és..., no estrany, però que de vegades ha portat alguna qüestió.

A la web, precisament, de l'Oficina està penjat el document i si algú vol saber amb tot el que ens hem trobat abans de poder presentar això i com han anat les coses, en el document aquest de proposta de pressupostos està tot explicat. Ho dic perquè m'ha semblat que algú podia tenir interès en això. No cal que jo ho repeteixi tot, però si els hi sembla bé ho poden llegir allà.

Garanties del Govern de la nostra continuïtat. Jo hauria de dir que tenim garanties, perquè la llei ho diu, però si ara mateix vostè em diu que si tenim assegurat el pressupost per pagar les dues persones tècniques que tenim, que és l'únic que tenim, no tenim res, jo quan vaig als llocs ho pago de la meva butxaca i no em sap greu, perquè jo hi crec en aquestes coses, però, bé, no ho sabem. Ens sembla que sí, però encara no ho tenim massa clar, tot això. Llavors, a mi això em preocupa molt, perquè si a vostè li preocupa tant els llocs de treball, doncs sàpiga que de nosaltres depenen dues persones i encara no sabem si a primers de gener seguiran treballant amb nosaltres o no, o com anirà. Això em preocupa molt.

Entenc que, diríem, tota la posada en marxa d'això, doncs, quan es comença, ja sabem que no som capaços de fer les coses d'una manera tan perfecta. Sempre hi ha algun forat que no s'acaba de fer bé pel que sigui. Llavors, jo crec que aquí és un tema que aquest també l'hauríem d'arreglar una mica, però queda dit. Sobre el tema de la fiscalitat ambiental, nosaltres comprendrà que també molts dels temes que han sortit aquí entenc jo que són més de discussió entre els partits polítics. Jo puc tenir la meva visió i la meva manera de veure-ho, però parlaria per mi, no parlaria pel Comitè, cosa que tampoc no és que m'agradi.

Jo em dedico a ser professora d'Economia a la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona fa més de quaranta-dos anys i, clar, que tinc opinió, perquè precisament una de les coses que faig és la política econòmica d'Espanya i de la Unió Europea. Per tant, alguna cosa sé de les coses que es fan, però dic amb el sentit que jo..., aquí venim a explicar el resultat d'una feina que se'ns ha demanat, que l'hem fet de la manera més rigorosa possible, encara que diguem que segurament no és suficient o que segons vostès no hi ha evidència, jo només li diré que tot el que fem, la gent que ens dediquem a la ciència, sigui social o no, mai hi és tot, mai. Tant de bo hi fos, eh?, però mai és tot.

I, per tant, sempre es fa aquesta previsió perquè això és un criteri de rigor, des del punt de vista de la recerca és un criteri de rigor. Dir, eh, hem fet servir tot el que hi ha, no hi és tot. I si vol, tot i que a vostè li sembla que no n'hi ha, li puc canviar tota la base científica que tenim. I tindrà feina per dies, eh?, perquè vostè em diu que no en tenim, jo només li dic que sí que n'hi ha, però en voldríem més. Però hi és, clar

que hi és, el que passa que si un agafa tota la perspectiva del que hi podria haver, doncs sempre és poc, no? Els que ens dediquem a això sempre ens falten coses, això està clar, però que n'hi ha, això també l'hi he de dir que segur.

Entenem també aquesta idea de justificar aquesta diferència, la llei ho diu, que s'ha de justificar aquesta diferència, clar, el problema és que aquest document que vostè deia, clar, nosaltres, gràcies a que vostès ens el van enviar, el tenim des d'ahir. És veritat que havíem tingut reunions, eh?, que això jo insisteixo que jo no ho he dit que no fos així, sobretot. Però que a partir d'aquí, ostres, vam passar a que nosaltres no existíem, no sabíem què s'havia de fer, no sabíem què s'havia proposat, no sabíem... Ens van deixar, com he dit abans, em sap greu tornar-ho a dir, però és una mica aquesta idea que ens van deixar com una mica de la mà de déu, només és aquest tema.

Entenem, doncs, totes aquestes disculpes que segurament tenen. Jo crec que també hem de pensar que quan una cosa es fa per primera vegada sempre hi ha forats, insisteixo, i ho acceptem des d'aquesta visió, però també ens agrada dir-ho, perquè és clar que si no ho diem no els arreglarem. És tan fàcil com això. Llavors, per tant, diríem que ho fem també des d'aquesta perspectiva. Que la nostra és seriosa, l'hi juro que ho és, l'hi juro, eh? I jo no juro per qualsevol cosa. Ho és. Hi hem treballat. Els membres del Comitè no pensem tots igual. I també hem hagut de discutir i hem hagut d'arribar a acords. I també ho hem fet i ho hem pogut fer. Per tant, que hi ha aquesta seriositat, els hi prometo que hi és.

Últimament, sobretot des de l'estiu cap aquí, ha sortit molta evidència. Molta evidència del BC3, per exemple, del País Basc, evidència del Banc Europeu d'Inversions, de diferents universitats, i tots ens diuen el mateix. No perdré més temps en aquesta qüestió, però tots ens diuen el mateix. Que també hi ha un tema, diríem, molt rellevant, que si no fem res, bé, doncs potser la primera generació que va darrere meu, no, perquè ja la tinc, la meva néta també ja la conec i de moment encara hi és, però potser l'altra ja no hi arribarem. Però bé, si algú vol pensar que el món és així, doncs no passa res.

Coherència entre pressupostos i planificació. Nosaltres tampoc no ho hem de dir. Vostès si volen..., jo puc dir que l'ampliació de l'aeroport. Clar, si jo parlo d'emissions,

oi que no lliga que jo estigui a favor de l'ampliació de l'aeroport? És que és un tema de racionalitat. No és cap tema de política. Estic en un comitè, i ara parlo per mi, però el comitè també, diríem, està en contra de l'ampliació de l'aeroport. Entenem que es poden fer altres coses abans. Però, dit això, clar, si nosaltres estem defensant una disminució en les emissions, és lògic que estiguem en contra, és que el que no s'entendria és que nosaltres diguéssim una altra cosa. Que si hi ha una altra que hi està a favor, discutim i veiem la manera, si és que és necessari, però, en general, nosaltres neguem la major.

Entenem que segurament el benestar dels ciutadans no passa per moltes quantitats, sinó que passa per més qualitats i per un tipus de creixement segurament diferent. I aquesta és la visió que tenim, i a partir d'aquesta visió expliquem totes aquestes qüestions.

Temes de justícia climàtica. No els explicaré el tema de com es reparteixen els esforços. Si els països del nord, els països..., això ja hi ha qui ho fa, diríem que a nosaltres no ens toca, però sí que nosaltres vam encarregar un estudi sobre què és el que ens tocaria si tinguéssim en compte els criteris de justícia climàtica. I això està incorporat aquí a les nostres previsions. Això ho vam fer. No existia cap tipus d'estudi com aquest. El vam encarregar, el tenim. Està penjat també a la web de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic perquè una altra cosa no la podem tenir. Potser no ho fem bé per algú, però transparents ho som. Està penjat tot, inclús les nostres actes de totes les reunions que fem, el que diem, el que pensem, i tot plegat està allà. Per tant, és veritat que això hi és.

En tema d'implementació de polítiques, nosaltres l'únic..., el que hem de fer és una proposta de pressupostos d'implementació, ningú ens diu que l'hàgim de fer. Vostè em pot dir..., o vostè, qui sigui, no ho dic per ningú en concret. Poden dir, home, podríeu dir alguna cosa d'implementació. Clar, però és que nosaltres no ens dediquem a la política.

Fitxer 8

Jo puc dir una barbaritat en temes d'implementació de polítiques públiques, perquè jo no m'hi dedico, jo no en sé els procediments, no en sé els terminis, no em sé

moltes coses. No m'ho demanen a mi, que faci això. El que la llei diu és que nosaltres hem de fer aquesta proposta. Amb aquesta proposta, que es podria haver acabat amb uns números, també vam fer el gran esforç d'afegir-hi aquestes condicions habilitants, que vam discutir entre nosaltres, vam buscar evidència científica, vam buscar de tot per dir allò que, en general hi ha un major acord per tirar endavant tot això.

Però nosaltres a la política no ens hi dediquem. Per tant, en els temes d'implementació, jo no sé el departament d'Empresa què li farà falta ni quin cost tindrà per fer no sé què. Jo explico economia, però no faig això. Igual que la Carme es dedica a la seva feina i s'ha de dedicar a la seva feina, com tots els altres que estem al Comitè, però, clar, no em preguntin a mi tot això. Si creuen que això ho ha de fer les persones que estem en aquest Comitè, ens hauran de donar les eines per poder-ho fer. Llavors ho farem, però és que ni tenim les eines, ni se'ns ha demanat, ni la llei ho diu. Per tant, això ho vull deixar clar.

El tema d'escala local –ho tinc tot una mica barrejat–, el tema d'escala local, jo, ho hem de discutir, perquè ha sortit sobre la taula, però sí que la dificultat que hi ha per tenir dades a nivell de Catalunya, com penso, a nivell d'escala local em fa patir. I això és una opinió personal, ara no parlo amb nom del Comitè. Que consti, vull dir que si tu llavors dius, dius. Que estaria molt bé, però que llavors ens haurem de coordinar molt. No tinc ara mateix molt clar com ho podríem fer. No ho he pensat prou, tampoc, això ho he de dir. Però segurament també estaria molt bé, és una proposta que penso que pot estar bé, com no, a municipis molt grans, àrees metropolitanes, segurament podria estar bé.

Però després haurem de lligar-ho tot, perquè és que, si no, perdrem una mica la confiança de tothom. Si un diu una cosa i un altre diu una altra i no ho tenim, allò, ben treballat, i que tots hem treballat conjuntament, em fa por que al final perdem la confiança. Això no ho sé.

Respecte al tema que la llei no està prou blindada, si són exigibles o no, feina seva, de veritat. Jo en això no m'hi penso posar ni molt menys. Sí que també volia dir que, clar, nosaltres ara hem presentat això, però el món es mou. No estem igual que estem, no sé, quan vam fer la reconversió dels vuitanta, que també va quedar molta

gent sense feina. Però això l'economia ja t'ho diu, que el que hi ha és una modificació i que tu assignes els recursos allà on funcionen millor, si s'han de tancar determinades coses, perquè ara, pel que sigui..., a més a més perden productivitat i els posem en un altre lloc, bé, doncs en la reconversió dels anys vuitanta també es va fer això. I algunes famílies van quedar, però tothom s'espavila i busca com ha d'anar a un altre lloc.

Miri, a la meva família li puc explicar casos, vull dir que tots ho hem viscut, això. Per tant, la idea aquesta que tot és inamovible a mi em costa molt. Em costa molt que se'm digui que un dels temes que nosaltres portem aquí és això, és que qui quedarà sense una feina o una altra. El món és dinàmic i, per tant, com que és dinàmic, els pressupostos que nosaltres hem presentat segur que haurem d'anar-ho revisant perquè les coses canvien. Hi haurà una tecnologia diferent i segurament hi haurà algunes coses que haurem de canviar. I això també penso que ho hem de deixar clar aquí, no ho sé, penso.

La modalitat d'aprovació, gràcies per les explicacions, perquè no ho sabíem, eh? És una mica aquest sentiment que els hi deia, que nosaltres, això ens nomena el Parlament, depenem de no sé qui, però després estem als llimbs, no? Estem als llimbs. Hem quedat una mica que és que no sabíem ni què havíem de fer. I a l'hora de presentar-nos per aquesta compareixença, jo ho vaig demanar a través d'un correu electrònic, però és que inclús vam dir, oh, és que potser ho havies de fer registrat, no? Havies d'anar al registre..., nosaltres ja hem intentat fer tot el que podíem per poder venir, perquè enteníem que ja que ens nomenava el Parlament havia de venir.

No tenim aquest document, el tenim, insisteixo, gràcies a que ahir això, es va presentar a la Taula Social, vam fer la presentació. Crec que no era la tota ben definitiva, allò ben bé, que vam, potser, moure alguna cosa... (*Veus de fons.*) Sí, però ho vam fer.

Potser estaria... Bé, no sé si anem a mínims, si cal fiscalitzar-ho bé, si anem a màxims, m'és igual, però que potser a vegades cal seguir-ho, no? Perquè, clar, nosaltres hem tingut aquesta sensació que no ens ha seguit ningú, que això ha sigut una mica, no? Llavors, si fem unes propostes i se segueixen, penso que està molt

bé. Ja sé que els ritmes parlamentaris són molt lents, ja sé que costa molt, ja ho he vist aquí, ja ho he vist les altres vegades que he vingut, però jo penso que precisament el que tenim és capacitat de parlar i que hauríem de tenir la capacitat de posar-nos d'acord amb les coses, i que penso que això és així.

En el tema de Rodalies, que parlàvem vostès escolti, penso que potser la culpa és de tots, però no d'ara, de fa molts anys, ja. Jo penso que a vegades, inclús la societat civil, però també els polítics, no fem la pressió suficient sobre allò que ens és important. Però això és una opinió personal, també torno amb allò d'abans, jo no m'hi poso. També m'agrada dir, i m'ho he posat aquí en un quadre, que no hi ha impossibles. Quan tenim molt clar on volem arribar, penso que no hi ha d'haver impossibles, i això també ara parlo, diríem, des de la meva posició personal.

Manca consens, i segurament hem de tenir més acords, hem de pensar que hi ha molts ciutadans que a les cinc del matí es lleven i van a esperar un tren i el que els hi passa, hem de treballar perquè això no passi. I jo penso que, de vegades, potser, no ho sé, i ho puc dir jo mateixa, eh?, com el lloc on estic, que a vegades potser no hi pensem prou en tot això, i hem de batallar-ho i hem d'insistir-hi. I jo crec que nosaltres el que hem fet ara aquí és insistir, insistir i insistir-hi, i tots potser aniria bé que ho féssim.

Tema del turisme. Jo penso que el que compta és l'impacte, no els números absoluts, però no és una discussió que tindrà amb vostè ara, però això és també opinió personal. Com la incineració, la tecnologia sé que és molt millor i que, per tant, redueix moltíssim, moltíssim les emissions, però no en sé prou per posicionar-me, per tant, no ho penso dir, és les coses que sé de qui en sap i m'ho explica, però insisteixo això. El tema, més o menys, també he anat responent a vostès, més o menys he anat afegint per aquí al mig.

Jo, de les zones de basses emissions, que no m'hi vull posar, perquè, clar, de vegades, si ho miro des de la perspectiva personal, ai, és que ara no puc passar per aquest carrer i no sé què i no sé quants, però tenim evidència que mata la contaminació, la contaminació mata. Doncs si la contaminació, les emissions dels cotxes maten, doncs fem zones de baixes emissions. A mi no em sembla malament, però també és...(Veus de fons.)

El president

Xiiiit, no, un moment, no. Ara no hi ha debat...

Montserrat Termes Rifé (presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic de Catalunya)

No vull fer política, insisteixo. Vostè m'ha dit una cosa i jo em defenso amb la meva posició, però no vull fer debat, tampoc, eh?

El president

No, és que no n'hi ha.

Montserrat Termes Rifé (presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic de Catalunya)

I, finalment, pel que fa a la presentació, estic segura que s'ha presentat, que vostès han seguit tot el que havien de seguir, però aquí al mig hi ha buits. Llavors, aquests buits penso que els hem d'arreglar, que necessitem la complicitat de tothom i que, encara que hi afegim la justícia climàtica, això no fa que hagi de ser menys. La proposta ha de ser realista i jo penso que hem d'anar remar a la una. En els temes del canvi climàtic, quan comences a veure totes les dades que hi ha, tots els articles que surten, que són articles que són de llocs rigorosos, com el *Nature*, el que faci aquest, el BC3, el que faci qui sigui, quan t'expliquen com ho fan i tu podries replicar allò, els que estem a la part de la ciència sabem que això va endavant.

Doncs, davant de totes aquestes evidències, jo penso que el que no podem fer és mirar de costat, que hem de tirar tots i, si hem de cedir una mica, jo crec que nosaltres també ho hem dit, escolti'm, si el Govern ho rebaixa una mica per les causes que siguin, és igual, tirem endavant, perquè, sinó, no ens mourem. La Carme volia dir alguna cosa.

Carme García Lores (membre del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic de Catalunya)

Sí, jo volia, només si..., president, em deixa? Intentaré tres minuts...

El president

Sí, donarem uns minuts, tres minuts, dos, tres minuts i a veure si..., posi's el micro, si us plau...

Carme García Lores (membre del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic de Catalunya)

Només una qüestió. S'ha fet un esforç en la part d'accions habilitants, que és accions concretes, és un nom així, molt «rimbombant», però sí que hem intentat, precisament, treballar temes que puguin fer un canvi, no només econòmic, sinó social i ambiental. I aquest és un esforç que s'ha basat en literatura ben qualificada.

Però només una qüestió. L'efecte de la dana de València ha costat 20.000 milions d'euros. Això hem de tenir en compte que qualsevol no-acció pot costar més econòmicament. Fins i tot dades internacionals de les empreses d'assegurances estan dient, en aquest moment, que no fer res pot portar a l'economia i, per tant, als llocs de treball, la tira de conseqüències.

I en el tema de local, s'està treballant, sabem, per una entitat, com Renovem-nos la intenció de que des de la... Bé, perquè nosaltres hem participat en una primera reunió, després s'ha decidit com a Comitè no participar més, perquè no tenim més capacitat tècnica, ni humana per fer-ho, però que les ciutats participin també en el control de les emissions i una metodologia per poder tenir també pressupostos verds i descarbonitzats als municipis. Però és un tema complicat, creiem.

També és veritat que els municipis tenen coses que ens afecten per la llei de canvi climàtic i altres normatives sectorials, però també és veritat que l'últim decret que es va convalidar aquí al Parlament amb la majoria de grups del Parlament, que dona als municipis competències en temes de transició energètica i..., jo crec que això és un gran pas endavant, perquè això ja garanteix que quan arribem als secretaris interventors de les nostres polítiques podrem fer coses. I, per tant, això també és personal, no de tot el Comitè, perquè no hem pogut parlar del tema, però sí que és veritat que ens felicitem i felicitem el Parlament que s'hagi fet aquest canvi, perquè així les ciutats podran participar una miqueta més en aquestes polítiques.

El president

Bé, en tot cas he dit que hi hauria un altre torn. Ara sí que els demanaré, si és que hi ha alguna cosa molt concreta, si us plau, i no donaré més d'un minut de temps, per fer alguna pregunta molt concreta, com tenien amb la seqüència de la sessió. Si hi ha alguna cosa molt concreta i després per què puguin contestar.

Algun grup vol... Jo crec que el diputat de VOX, algun altre portaveu vol fer algun... Un minut, eh? Sí? Cap més grup parlamentari? Doncs té un minut.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, gracias, presidente. Yo he venido preocupado, pero he de decir que es que me voy acojonado. O sea, me voy horrorizado con lo que he llegado a escuchar. Primero he de decir que, negar el cambio climático es lo que ha causado la dana, que por lo tanto son no sé cuántos millones de..., oiga, no frivolicen con esas cosas. Porque no son los millones de euros que se han invertido en esto, son las doscientas treinta vidas que se han perdido precisamente por las políticas climáticas que han llevado a que los cauces de los ríos no se pueden tocar, que la construcción de presas, de embalses y demás no se pueden ejecutar, eso es lo que ha provocado la pérdida de vidas humanas, mucho más que millones en Valencia. Y no ha sido la negación del cambio climático, han sido precisamente todas estas políticas que se vienen a decir aquí.

Lo han frivolidado también, y me horroriza todavía más, que venga de una catedrática de economía, como ha dicho usted, que es que, bueno, que se pierden algunos puestos de trabajo y si se pierden, que se espabilen, que vayan a buscar una cosa...

El president

Hauria d'anar acabant, diputat...

Alberto Tarradas Paneque

(Remor de veus.) No, sí que ha dicho eso, y termino enseguida. Muchos colegas míos han tenido que emigrar, y no es por el cambio climático, es porque no hay oportunidades laborales. *(Forta remor de veus.)*

El president

Si us plau, hauria d'anar acabant, diputat.

Alberto Tarradas Paneque

Eso es lo que provoca la emigración..., por eso, decir que nos podemos permitir el lujo de perder industria, *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

El president

Si us plau... *(Persisteix la remor de veus.)*

Alberto Tarradas Paneque

...de perder campo, de perder tal, en pro del cambio climático, es una absoluta temeridad. Última y en base a lo que comentaba de la falta de datos. Vamos a ver, usted ha admitido que no hay una base científica.

El president

Si us plau, jo crec que ja li ha contestat... *(Forta remor de veus.)*

Alberto Tarradas Paneque

Termino en seguida..., no, claro, es que los datos, yo entiendo que fastidian. Fastidian los datos. Miren, ustedes han tomado una base de aproximadamente treinta años para hacer una predicción de lo que va a suceder y de las sucesivas crisis y apocalipsis que vamos a vivir. Hemos vivido desde el enfriamiento global, el calentamiento global..., el agujero en la capa de ozono, tomando...

El president

Si us plau, diputat, hauria d'anar acabant. Si us plau, concreti, quina és la pregunta, perquè tornant a repetir els arguments que ha fet servir abans, hauria de concretar la pregunta. Li he demanat que siguin concrets amb la pregunta, si us plau.

Alberto Tarradas Paneque

Bueno, la pregunta es que no existe, es que, bueno, vamos a ver, gracias, no hay ningún tipo de base científica y además, han venido a frivolizar de una manera que nos parece horrorosa con la pérdida de puestos de trabajo y del futuro de esta región, que es el futuro de miles de familias.

El president

D'acord, moltes gràcies. (*Persisteix la remor de veus.*) Permetin-me, em correspon a mi moderat. He demanat que, si algun portaveu volia intervenir, i que seria molt concret –un minut–, amb el temps. Aleshores, li he anat demanant, insistint al portaveu, que concretés quina era la pregunta i ha tornat amb les reflexions. Per tant, ja està, ja ho he fet, ja està, d'acord?

Aleshores, senyora Montserrat Termes, Carme García, tenen un temps màxim de cinc minuts...

Fitxer 9

per poder contestar les qüestions que li han plantejat.

Gràcies.

Montserrat Termes Rifé (presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic de Catalunya)

Em preocupa molt, que sembla que no m'expresso suficientment bé, perquè si dic una cosa i algú altre diu que jo he dit una altra cosa, això m'atabala. Però, clar, fa quaranta-dos anys que em dedico a la docència, no m'havia passat mai això, que algú em digués o que reproduís el que jo he dit, però dient el que jo no havia dit. Per tant, ho deixo aquí, no passa res. Està gravat, és igual, hem dit el que hem dit. I, sobretot, el que em sap molt greu, molt, a nivell personal, és que ens diguin que frivolitzem. Nosaltres no frivolitzem. Només vull deixar això aquí. Em sap greu, només això. No m'havia passat mai que em diguessin una cosa que no he dit, però és igual, avui ho he viscut i ja està.

No passa res, quedem així.

Gràcies.

El president

Molt bé, doncs, moltes gràcies, diputades, diputats. Agrair de nou, com he fet al principi, la senyora Montserrat Termes i la senyora Carme García, en representació de la Comissió d'Experts sobre el Canvi Climàtic, aquesta compareixença, totes les

explicacions, com he dit. Si hi ha alguna qüestió que ens volen fer arribar o traslladar als grups parlamentaris, doncs ens posem... (*Forta remor de veus.*) Sí, la presentació...

Montserrat Termes Rifé (presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic de Catalunya)

Sí, sí, jo la vaig enviar, sí, sí, és exactament el mateix. Bé, si voleu..., voleu que us l'envii...

El president

En tot cas, en tot cas, si ens l'envieu a la comissió... Fem una... Permetin-me, si us plau. Ens la tornen a enviar a la comissió i des de la comissió, amb el gestor de la comissió, l'enviarem a tots els diputats i diputades del Grup Parlamentari. Ara es coordinen i fem aquesta tramesa de nou d'aquest PowerPoint que s'ha presentat. Molt bé, doncs, agrair-los, agrair també, ens ha acompanyat el senyor Enric Alcover Comas, si no m'equivoco, doncs gràcies per estar aquí avui en aquesta Comissió de Transició Ecològica, gràcies a tots els diputats i diputades.

I només una qüestió d'ordre. En el Ple de la setmana vinent mirarem de quedar els portaveus, les persones que els grups parlamentaris es vau nomenar per la Llei de Seguretat Climàtica, i mirarem de constituir la comissió i que determinin de constituir-la formalment, ens falta això i que ja després la comissió determinarà qui és el ponent o la ponent relatora. D'acord?

Doncs moltes gràcies a tots i a totes i s'aixeca la sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...